

Další příspěvek k životnímu jubileu M. Krčmové pochází od jednoho z jejích přímých žáků; M. Schacherl v současnosti působí na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a na gymnáziu ve Vodňanech; níže uvedené blahopřání doplňuje převážně faktografické zaměření předchozího textu.

V životě každého z nás jsou chvíle, které jsou prostě a jednoduše důležitější než ty ostatní. Bez patosu jedním z takových okamžiků pro mne bylo setkání s paní profesorkou Marií Krčmovou. Měl jsem to štěstí být jedním z jejích žáků v distanční formě doktorského studia. S odstupem času dnes snad ještě více než dříve to štěstí dokážu i ocenit. Jezdílal jsem do Brna nejprve jednou týdně, později jedenkrát za čtrnáct dní z jižních Čech. Byly to myslím pátky, vždy čtyři a půl hodiny tam a čtyři a půl hodiny zpět; v jednom dni. Konzultace s paní profesorkou nebyly dlouhé ani jich asi nebylo mnoho. Přesto se právě profesorka Marie Krčmová stala pro mne tou zcela určující osobností, která výrazně ovlivnila můj pohled na zvolený obor. V její osobě se pro mne snoubí odborná a lidská moudrost učitele, od kterého jsem postupně získával nejen odborné, ale i hluboce lidské zkušenosti. A to jsem s ní ve svých studiích začínal kupodivu vždy znovu jako by od začátku. Prostý fakt, že jsem mohl být jejím žákem, jednoduše považuji nejen za své osobní štěstí, ale cítím jej zároveň jako poctu a závazek. Dnes vím, že díky paní profesorce Marii Krčmové mám rád svůj obor a cítím k němu hlubokou pokoru a úctu. Díky ní mám rád i Brno a mnoho lidí v něm. Všem studentům přeji, aby v rámci svého vzdělávání potkali alespoň jednu takového učitele, jakého jsem potkal já. Paní profesorce přeji pevně zdraví a za vše jí děkuji.

Martin Schacherl
reditel@gymnaziumvodnany.cz

Jeden z příspěvků letošního ročníku je dedikován D. Šlosarovi u příležitosti jeho významného životního jubilea; dalším materiálem k tomuto jubileu je níže uvedený text, jenž dokládá, že prof. Šlosar patří k osobnostem, které se těší respektu i u generací mnohem mladších kolegů.

Charisteria Dušan Šlosario octogenario oblata

Dobré víno, stejně jako dobří muži, prokazuje svoji kvalitu lety. Zatímco dobré víno tříbí svoji jakost zráním, osobnost dobrých mužů zraje především činy a věkem. A stejně jako u dobrého vína, i u dobrých mužů tvoří proměnná „věk“ a proměnná „kvalita“ relaci přímé úměry. Rád se proto chopím příležitosti, abych připomněl jubileum znamenitého muže, jehož funkce relace věku a kvality dne 18. listopadu 2010 protne bod osmdesát, prof. PhDr. Dušana Šlosara, CSc.

Byť se narodil v severomoravské Staříči, jeho život se zapsáním na vysokou školu spojil s jiným městem – s Brnem. Po absolvování české a ruské filologie na zdejší filozofické fakultě přechází na šest let do akademického ústavu českého jazyka, ale stále zůstává, jako externista, spojen s fakultou, kam se po šesti letech opět vrací jako řádný člen katedry. Zde se podílí na výuce kurzů zaměřených na dialektologii a historický vývoj češtiny, později také přednáší o vývoji spisovného jazyka a s ním spojené jazykové kultuře. Přestože v roce 2001 odchází do důchodu, zůstává s fakultou nadále spojen jako emeritní profesor Ústavu českého jazyka FF MU.

Nesmírná jubilantova pracovitost a poctivost vyústila v otevřenou množinu téměř pěti set bibliografických položek. Za symptomatickou považuji skutečnost, že se Dušan Šlosar dožívá svého jubilea v čínském roce tygra, neboť se jako tygr utkal s naléhavými úkoly jazykovědné bohemistiky. Jako první popsal v úplnosti českou diachronní slovo tvorbu a této problematice věnoval kromě kapitoly v *Historické mluvnici češtiny* (1986) a několika dílčích studiích i dvě samostatné monografie. Mimo to se podílel na vzniku dvou reprezentativních publikací brněnské bohemistiky *Příruční*